

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն Ք

Ա Ռ Ա Ս Տ Ե Ղ Ս

Ոսկեծիր լոյս ընդ ոլորտս երկնից ի սփիւռ
 Հեզ ի սիւզ զարփւոյն ծագումն աւետէ .
 Եւ ի ձերըդ բազմարփեաց յերեւել հիւր՝
 Լստեղբ, երկին ի թինդ ոտին ձեր կանխէ
 Ի վարդ եւ զեփիւռ :
 Ի ծովս՝ արփւոյն ուր նախ նըշոյք ճեմէին՝
 Բզնախ ձեր ցոյս գըլէք վըճիտ ընդ բիւրեղ .
 Հաստատութիւն կըրկնի, եւ յամպս որ լիւզին
 Օձեօք և զպատկերբըդ ծածանեալ տիւն ի շեղ
 Սահի ընդ երկին :
 Բիւրուցըդ՝ բիւր աչք յարձակին առ ի յոյզ,
 Որ մըտերիմդ էք մեզ թէպէտ վեհ ի կայս
 Եւ իբրու դոյզն ինչ էր երկնից տալ ըզլոյս՝
 Փութայք յաւէտ առ ի յարփւոյն լըքեալս այս
 Լըրկին ըսփոփանս :
 Ձերդ յերեւոյթ թէ եւ ըստէպ զամէն օր,
 Թէ եւ օճանք ձեր հաստատուն եւ անվրէպ,
 Եւ ցանգ ի ձեզ գոյ իմն հոսել նորանոր
 Որոց յանձուկ ձեզ ըսպասեն՝ երաշխէպ
 Սիրտ, օդ, լիճք անդորր :
 Բզվեհավայրն ուստի դիմէք սահմանաց
 Սեզ զանծանօթ առբերէք տիպ լուսածին .
 Խաղաղութիւն, եւ ըսփոփանս հեշտազգաց,
 Ո՛վ գերարփիք, որ թէ բընակ մեզ գոյին՝
 Երկիրս էր երկին :
 Լըդեօք, զինչ մեզ թըլին, մեր բարձր են կարիք՝
 Օ ի արձագանգքն առ ձեզ ի գութ ելանեն .
 Եթէ՝ եւ անդր իսկ քան ըզձեզ թափանցիկ՝
 Օ Անմահութեան, Յուսոյ գահոյս բաբախեն՝
 Ուստի բաժակիք :
 Բայց մահացունին, աստեղբ, ձրգէք դուք ըզսէր .
 Յարփւոյն ի տես գոչէ . Լ՛հա նոր իմն օր .
 Եոր իմն առ իս կըրից վըշտաց գայ հրաւէր .
 Որոց սահմանս՝ ըզձեզ կարծէ երկնաշնորհ,
 Եւ բաշխս ըզլոյս ձեր .
 Դուք այնմիկ որ դոյզն ելեալ յեղեւին
 Կախի նդ անդունդս եւ ձեզ՝ ծագէք ապաւէն .
 Դուք մըտերիմ՝ միայնութեանց էք հովուին
 Եւ խորագնին աչք առ ի ձէնջ նըկարէն
 Լըշմարէ զՍրէն :
 Դուք եւ զնոճեօք, որ յարտասուս բուծանի,
 Օ անմահութեան սրփուէք ճաճանչ անշարժուն .
 Կարմրեակ ոգի որդւոյն էք յաչս մայրենի,

Եւ զսիրելին ձեօք հարսն հայցէ ծընգասուն .

Ս'ի Զահք դեռ վառին :

Ս'հ, ձեր զիարդ քաղցր է նըշոյլ հեղաճեմ
Օնորագըրգիւն հողով ուր կէսն է սըրտին ...

Ս'ահացան ծաղկունք յայցել ձեր յառնեն ,
Եւ շող ի շող տըխուր անդ շիթք ծածանին ,

Օոր արկ սիրելին :

Ըստեղք , այցող դուք եւ անյուշ տապանաց՝
Օորով ծածկոյթ են մոռացօնք , լըռութիւն .

Ս'ր չըլըսեն զծանօթ ձայն , քաղցր եւ շիրմաց .
Եւ ոչ ոսկերքն այն խայտացին աղաղուն՝

Ի ցօղ սիրելեաց :

Ըն նոքօք երբէք կառեալ պանդըխտին ,
Ըզխոնջ մարմին բեռն ըզվիման յաւելու .

Հէգ ... կենդանեաւն է մոռացեալ եւ ինքնին ...

Կողկողագինս հայի ' վայրէն ձեզ մահու ,

Ի յուշ մըտերմին ...

Ըստեղք սակայն պանդուխտ եւ բնաւքն են յաւէս .

Ս'ահացուն չիք աստ կայս թէ եւ իղձ լիցի .

Յանժանօթ իմն ելեալ վայրից՝ գնամք անգէտ ,

Եւ կեղակարծ ավին եւ ուղին ճեմելի ,

Ս'ւր , եւ երբ իւր կէտ :

Ս'ր զձեզ ունին զարմանք , աւաղ , գըթասէր ,

Ս'ինչ անփոփոխքդ զերկիր դիտէք անհաստատ .

Երկնից ինքնին մեր փոխին դէմք եւ պատկեր ,

Օինչ սիրտք անձուկ վըշտաց ի ծով դատապարտ ,

Շ ուրջ մահու գիշեր :

Ս'հ , շողացէք աստեղք , լապտերդ ո՛վ յուսոյ ,

Երբկին 'դ աշխարհս կախեալք , յերկնէ ի մութ կոյս .

Փայլեցարուք զի սիրտ վառի ' ձեր լուսոյ

Ընէջ յարտօսր ... սիրա՝ զանձկալինս որ կորոյս ,

Ս'իրտ ի ցաւս ազդոյ : ...

Յօտար դրախտի ծաղիկ բերեալ է աստ սիրտ ,

Ս'ւր երբէք ո՛չ տացէ զարմատս իւր ի խոր .

Ս'ւր ջուրք դառինք , որդն եւ հողմունք խիտ առ խիտ ...

Ս'ինչեւ ընդ խոփ ցաւոց անկցի գըլխակոր

Ըն ի նոր փըթիթ :

Յայնժամ ... այլ , ո՛հ , երբ ցանկալին գայցէ ժամ

Օի զգիտակիդ ձեր պաղպաջուն կոխեալ շեմ

Ի լոյսդ , արփիք , նոր յաւելումք լոյս եւ ծամ ,

Ըրտասուայեղջ աչք սիրելեաց մինչ ասեն .

Ընդ է զոր ողբամ :

Ընդ ի բարձանցդ՝ զաչաց վերջին ըզթափառ

Ըրկից ի ցաւսն , յառիթս , յարտօսր ապաժոյժ ...

Թէ միայն՝ ցաւոց ցանդ տեւիցէ գաղափար ,

Թէ զբաստ եւ զխինդ մեր արծարծէ վըշտացն յուշ՝

Օ երդ հողմն ըզբուրվառ :